

ערב יום הזכרון תשנ"ט

חתומים קבע לכל החיים

יחד ספרנו את טבלת הייאוש, יחד חלמנו על הוללות בדרום אמריקה, יחד תיכנונו את הלימודים שאחרי. ב־26 במברואר 1981, שנה לפני הזמן, בוטלה מסיבת השיחרור. בני חתם קבע לכל החיים, קיבל פיסת קרקע קטנה והבטחה שיישאר צעיר לנצח. בן 20 היה כשנהרג בלבנון

ביום ה' 30 במאס 99 עמ' כנ
הצורך להשתדל מסיורו הקדמ
בצהר' לאח' שלוש שנות סודת
בשכאסחצו תוכניות לטיול תימיל
אים בפרת תרזק או כרום אמריק
לבלות להשתלל, ולאח' לנסים והר
סיסם, התאימים לכן תשחרת, אף
הוליס-על-סלול הליטורים ב'ילסר
עם סיום טרק ההוללות.

ציפינו, יחר איתו, לתאריך זה ספר
נו, יחר איתו, את טבלת היאוס. עוד
שנתיים לסיורו, עוד שנה חצי, עוד
שנה...

והנה, ביום ה' 26 בפברואר 98
הסתבשו כל התוכניות וכל החלומות.
לא מסיבת סיורו, לא הלום על טיול
להלל ואף לא ליסורים.

כני' חתם קבע, ללא הגבלת זמן
לכל החיים.

לא היה זה צעד שיגורתי. לא רבים
חתמים לסיורו קבע נתבאים שניתנו
לו, אולי 26, אולי 28 חיילים בשנה
חתמים לסיורו קבע נתבאים אלו.
לטרדת, יצאו כל העיתונים בכתרת
ראשית על האירוע יוצא הדופן.
עיתונאים וצוותי סלוייזה שיחרו
לפתחו בכקסה לדאינות ודיווחו על
המעשה.

מפקדיו הישירים - המ"פ, המג"ד
ואסילון, המת"ט, באו להרגיע אותנו,
על התלנתו החריגה שנעשתה ללא
התייעצות איתנו, הוריו, תור"ס שהם
מספרים על המוטיבציה שלו ועל
התרוטה שהוא תרם במעשיו אלו לבני
חוק המדינה. מברקים מחברים, עסקני
ציבור, חברי כנסת, זרמו ללא הפסק.

המסמך עצמו מצא לנון לכתוב
לנו על תודתו לבטחן המדינה לא
היה למסן לבוא אלנו אישית, והלא
הוא כהמסל, אינו יכול לתייחס
לכל תינו וחילי הותם קבע, והיו
התנאים אשר יתנו אכל מכתב קיבלנו.
גם חבריו לצבא היקטע מצער זה
ואי הם ראנו לפקד אותנו ולספר לנו
על מעשיו סגם לתמימה לשירות
הקבע.

נכון שתנאי שירות הקבע עליהם
הותם שונים מתנאי השירות הסדיר.
תנאי הקבע ואופי השירות מחייבים
אחר לסדירות במורה ושתיהם מוחל
סת ואינם מאפשרים לו ליצור איתנו
קשר ואי לא לבוא לבקר אותנו.

נכון הנתק לא קל, ולפיכך גילו
שלטונות הצבא צורך לשאל אותנו
אם אנחנו רוצים מסיבולוג/עיס על מנת
להתרגל לתנאי שירות אלה, אולם
כנראה סבוב לו לבני-סם הוא לא
מרגיש רבב ולא מוסדר. עובדה, הוא
לא בא לבקר אותנו.

אולם מאידך עם תחמתו לשירות
הקבע החליט הצבא על מתן הטבות
ספליגות לבתו בני הועלה בדרגה
מסמל לספר, ינעם הוזה המיוחד

עם צה"ל ימשיך לקבל את מסכורתו
הצבאית ללא הגבלת זמן. אמנם
במסגרת הסגורה אינו צריך את הכסף
אך לבקשתו מועברת מסכורתו
למשפחה; מדי חודש בהודשו.

על מנת להבטיח את עתידו לנצח,
קיבל גם טרקע, לא גדולה, פיסת
טרקע, אבל עם גנון צמורו המטפל
במסירות בתחזוקת הגינה הקטנה.

כאות הערכה לטועלו ותתימתו
לשירות קבע לכל ההיים בתנאים
המחמירים המונעים מאנו מפגש עם
בני משפחתו, החליטו מפקריו לשמור
איתנו על קשר הדוק. מדי שנה, ביום
בו חתם קבע, באים הם לציין יחד
איתנו את הטאורע. בערבי חג, ובמיר
חד בערב יום העצמאות, רואנים הם
ליצור איתנו קשר ולאחל לנו חג שמח.
גם לטכסים, אירועים ומסיבות חג אנו
מזמנים, כחלק ממספחות משרתי
הקבע - טכס חילופי ראש אמ"ן, טכס
חילופי אלוף פיקוד הצפון, מסיבת

חנוכה עם חיילי צה"ל כגבול הצפון,
ועוד ועוד...

והצ'טה הנוסף - ותגלית האחרונה
בתחום הפרמלוגיה, עצירת ההורקנות,
אינה נחוצה. תנאי הקבע מבטיחים
להישאר צעיר תמיד.

התמונה של בני על שולחני אינה
משתנה. תמיד תישאר אותה תמונה
של נער בן 20.

בני חתם קבע לכל התיים. בן 20
היה כשנהרג בלכנון.

אברום דבורי, אב שכול

שרותי "דן"
ביום הזכרון
לבתי העלמין הצבאיים

יום שלישי 20.4.99
בית העלמין קרית שאול:

החל מהשעה 7:30 יופעל שרות מיוחד מהתחנה המרכזית החדשה בתיא
(בקומה 2 ברציף קו 27) לבית העלמין הצבאי בקרית-שאול.
השרות יופעל במסלול: תחנה מרכזית חדשה, דרך פ"ת, דרך פ"ז, דרך נמיר,
רכבת מרכז-מסוף 2000, דרך נמיר, צומת גלילות ומט"ס לבית העלמין,
תחנת האיסוף: עד שכונת בבלי תחנות קו 127, בהמשך קו 149.
קו 127 מתחנה מרכזית תיא דרך בית העלמין קרית-שאול
לבית העלמין ירקון - הקו יתוגבר.

לבתי העלמין האחרים הסיעה בקווים הרגילים שיתוגברו:

לנחלת יצחק - 53, 63; לסגולה - 8; לחולון 8, 18, 19, 40, 42, 46.

בן אברהם ומנואלה, אח לאיל ולמיכל.

נולד ביום כ"ה בתמוז התשל"ז (10.7.77) בכפר־סבא.

למד בביה"ס היסודיים "בר־אילן" ו"שליה" שבכפר־סבא, בחטה"ב קרית יעקב הרצוג ומשם המשיך למדרשיית נעם בפרדס־חנה, שם למד במחזור מ"ז.

כתב עליו חברו מהמדרשיה: "אני למדתי מיוני את האמנות הגדולה של החיים. למדתי ממנו לראות את הטוב, להפוך הנאה קטנה למשהו שעושה את היום. למדתי על יחס לחברים, ועל ההנאה המתמשכת של החיים. בזכותו אהבתי את החיים יותר".

חייו היו קצרים אך מלאים ושלמים.

יוני חי בשלמות עם עצמו ועם הסביבה. לאהוב, להבין, לכבד האחד את השני, סבלנות וסובלנות - היו עבורו לא סיסמא ריקה מתוכן, כי אם, דרך חיים.

עם גיוסו לצה"ל הצטרף לחיל המודיעין ליחידת התצפיתנים הלוחמים. לאחר זסיים קורס מ"כים בחר לשרת בלבנון והוצב במוצב כרכום.
לאחר כשנה וחצי נשלח לפקד בקורס תצפיתנים וחזר למוצב כמפקד צוות תצפית.

ספד לו מפקדו :

"חוא היה מפקד במשך חודשיים, ובזמן הזה הספקנו ללמוד את התכונות הנהדרות שלו :
חבנה, מקצועיות, יחס לחיילים עם כל הנשמה.

כשנפל הפגז הראשון, יוני קץ לעמדה כדי ליטול פיקוד, ואז נפל. כשהיינו שואלים את
יוני אם יש בעיות - תמיד היה אומר שהכל בסדר, הכל טוב".

יוני נהרג ביום ל' בשבט, אי דר"ח אדר התשנ"ח (26.2.98) .

אודות התקליטור - "אחי יהונתן" - לזכרו של יוני דבירי ז"ל.

יהונתן דבירי, יוני, במי חבריו, נולד ביום 10.7.98. עם סיום לימודיו בביה"ס היסודי "בר-אילן" בכפר סבא, החל את לימודיו בחטיבת הביניים שליד "מדרשית נעם" בכפר סבא ולאחר מכן המשיך את לימודיו ב"מדרשית נעם" בפרדס חנה.

עם גיוסו לצ.ה.ל. הצטרף יוני לחיל המודיעין, ליחידת התצפיתנים הלוחמים. לאחר שסיים קורס מכי"ס בחר לשרת בלבנון והוצב במוצב כרכוס.
לאחר כשנה וחצי נשלח לפקד בקורס תצפיתנים וחזר למוצב כרכוס כמפקד צוות תצפית.

על קברו ספד לו מפקדו:

"כשנפל הפגז הראשון, יוני רץ לעמדה כדי ליטול פיקוד, ואז נפל. כשהיינו שואלים את יוני אם יש בעיות-תמיד היה אומר שחכל בסדר, הכל טוב".

חייו של יוני היו קצרים אך מלאים ושלמים.

יוני חי בשלמות עם עצמו ועם הסביבה. לאהוב, להביץ לכבד האחד את משנהו, סבלנות וסובלנות-היו עבורו לא סיסמא ריקה מתוכן, כי אם, דרך חיים.

כתב עליו חברו לספסל הלימודים ב"מדרשית נעם" :

"למדתי ממנו לראות את הטוב, להפוך הנאה קטנה למשהו שעושה את היום.

למדתי על יחס לחברים, ועל ההנאה המתמשכת של החיים. בזכותו אהבתי את החיים יותר.

חיוכו התמידי, רוגע נפשו ורגישותו, כנותו, חוכמתו, והציניות שלו הם שהביאו אותי להיות חבר אמיתי למשפחתו, חברתו וחבריו."

יוני נהרג ביום ל' שבט תשנ"ח - 26.2.98 - במוצב כרכום שבדרום לבנון.

יוני, אכן היה חבר טוב לחבריו. חבריו ל"מדרשית נעם" הפיקו תקליטור לזכרו לרגל יום הולדתו ה- 21, יום הולדת שלא זכה לתגוג.

חבריו, שעדין משרתים בצ.ה.ל. הפיקו את התקליטור בכוחות עצמם כשהם מממנים את עלות ההפקה מכיסם ובאמצעים הדלים העומדים לרשותם.

מרבית השירים (6 מתוך 9 השירים) נכתבו והולחנו על ידם והם אף המבצעים את השירים.
(שיר מס' 3 - "אלוך אלקי", שיר מס' 8 "אדרבא" ושיר מס' 9 "חאקי מוכתם" - אינם שירים שלהם).

עם הפקתו, הופץ התקליטור בין חבריו הרבים כאשר כל אחד תורם כמידת יכולתו לכיסוי ההפקה.

משהודו הוריו של יוני ז"ל על היוזמה והפקת התקליטור המרגש, היתה תשובתם - **"עשינו זאת מאהבה"**.

אַחוֹנַת קַרְפוֹם

קַרְפוֹם שְׁפַל קוֹמָה

צָדִין נִיחַ

מִבְּשָׂר כְּאִשִּׁית הַפְּרִיחָה.

אַחֲרָיו יִשְׁטָפוּ פְּרִיחוֹת אֶת הָאָרֶץ

נוֹרִית, פְּלִגִּית וּפְרָג

הַרְצִית וְכִטְקַת

לְמַח עֲשׂוּהוּ מוֹצֵב.

עָלִי כּוֹתְרָתוֹ

תִּלְתְּלֵי פְּלִנְחָה קוֹצְנִית,

תִּעְלֹת בְּטוֹן חֲרָצוֹ אֶת פְּנֵיו

וְנָעִיו חֲסִיִּסִים.

בְּקַרְפוֹם נוֹבְטִים הַקָּאָב וְחַפְחָד

וְנִעוֹת וְעָרִים הַחֹלְקִים עַל בֵּיתָם.

לֹא זְמוּס דְּבֹרִים

בו יקרע את חשקט

רק עופות פלדה חולפים בשקיו.

ספיגה בקרפום

היא גשם עופרת

היא עינים דומעות מנפרית ואימה

אתונת קרפום עת תשכון בלבנו

לאורה

יבוא בן נוד.

ראובן עוריאלי

מרץ 1998

נכתב אחרי נפילת שלושה חיילים בנוצב כרכוס גלבנון.

04-8459229 - כ.י.

050-251537

ד-187 - הדג - 822992-052, י.ש.ה. א.ל.ה. - מ.א.ג.ב.ק.!